O discuție:

LA CINEAȘTI ACASĂ...

Discuția la „masa rotundă" ce ne propusesem s-o avem cu o parte din creatorii de filme documentare am purtat-o de fapt prin tot Studioul „Alexandru Sahia" (la documentare, în sala de vizionare, la club). Interlocutorii noștri: regizorii ION VISU, EUGEN POPIȚA, ERWIN SZEKLER și operatorul NICOLAE MARINESCU, cunoscuți prin contribuția ce o aduc la popularizarea activității sportive cu ajutorul aparatului de luat imagini.

La masa rotundă...
De la stînga la dreapta regizorii E. Szeckler, Eugen Popiță, Ion Visu și operatorul N. Marinescu.
Foto: T. Roibu

Tema: documentarul și reportajul cinematografic în slujba dezvoltării continue a culturii fizice și sportului...

ION VISU: ...Două genuri care îi pasionează aproape pe toți lucrătorii Studioului. „Campionul" nostru, în ceea ce privește documentarul sportiv, a devenit în ultima vreme tovarășul **Eugen Popița**, cu cei „50 de ani de schi", portretul Iolandei Balaș și „80 000 de spectatori în goană după o minge".

Red: Și la... categoria reportaj?

—Aici „recordmanul" e Erwin Szekler, căruia îi datorăm „Universiada de la Sofia", „Campionatele mondiale feminine de handbal din 1962", „Turneul UEFA din 1962" și cîteva reportaje prin care s-au popularizat frumusețile patriei.

Red.: Iar dumneavoastră, „Cea de a XV-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.", „Turneul echipei de fotbal Cerro Montevideo" și...

— ...șasesprezece jurnale pe teme de sport. Numeroși iubitori ai sportului care nu au putut fi de față la marile evenimente sportive au avut posibilitatea să le urmărească din fotoliile sălilor de cinematograf.

EUGEN POPIȚA: ...Deși nu cronica sportivă cinematografică a stat în centrul preocupărilor noastre. La fel ca și dumneavoastră, ziariștilor, viața sportivă a patriei oferă cineaștilor teme variate și deosebit de interesante. E drept că în privința posibilităților de tratare noi sîntem ceva mai avantajați, datorită aparatului de luat imagini. O... digresiune, de regulă nu prea dorită într-un reportaj scris, la noi poate deveni o imagine sugestivă, menită să rezolve o problemă.

Red.: Remarca ne sugerează o altă întrebare: cum reușesc reporterii cinematografici să selecționeze dintr-atîtea fapte, ceea ce este mai semnificativ și mai interesant în activitatea sportivă?

ION VISU: Respectînd tematica, alcătuită totdeauna pe baza principalelor obiective ale mișcării noastre sportive. Atît în jurnalele sportive, cît și la rubrica de sport din cadrul Jurnalelor de actualitate, tratăm o serie de probleme majore ca: activitatea sportivă de mase, ilustrată prin competiții de amploare cum sînt spartachiadele, sportul în rîndul tineretului studios etc. De asemenea, popularizăm sportivi fruntași care au obținut succese de prestigiu, ne ocupăm de unele competiții cu caracter republican și altele.

ERWIN SZEKLER: După cum vedeți o istorie în imagini a sportului nostru. Departe însă de a fi completă. Lipsesc capitole importante ca: „Sportul și sănătatea", „Rolul educativ al culturii fizice și sportului", „Educația cetățenească a sportivilor" ș.a. Bineînțeles că ar fi putut să nu lipsească dacă forurile interesate ar fi acordat mai multă atenție acestui eficient mijloc de popularizare. Dacă m-ați întreba ce îmi doresc în activitatea mea de regizor pentru celelalte 11 luni din acest an — și cred că același lucru își doresc și colegii mei de față — v-aș răspunde: mai mult sprijin și mai mult interes față de munca noastră din partea federațiilor de specialitate, a cluburilor și asociațiilor sportive.

NICOLAE MARINESCU: Aș vrea să mă folosesc de acest prilej, pentru a reaminti organelor și organizațiilor sportive că, în munca lor, s-ar putea sprijini mai mult ca pînă acum pe documentarul și reportajul cu temă sportivă. Acestea ar trebui să știe că de pe urma realizării unui documentar sau reportaj filmat, rămîn o serie de imagini care nu încap la montaj, doar din cauza timpului strict limitat. In schimb, ele pot folosi la instruirea tehnică și în munca de educare a sportivilor. Documentarea noastră deține în prezent numeroase pelicule de acest fel și pe care Studioul le-ar pune cu plăcere la dispoziția solicitanților.

EUGEN POPIȚA: In această ordine de idei se înscrie și organizarea unor noi gale de filme cu subiect de sport. Cea care a avut loc nu de mult în sala Floreasca s-a bucurat de o mare prețuire din partea amatorilor de sport. Studioul nostru ar putea să acorde și în această direcție un real sprijin celor ce ar lua inițiativa.

ERWIN SZEKLER: Vă veți spune desigur că ne întrecem în a oferi sportivilor și spectatorilor producții vechi. Dar să știți că lucrurile nu stau așa. Iată, reportajul lui Popiță cu „Campionatele europene de volei" care s-au desfășurat la noi, deși a fost lucrat în luna noiembrie a anului trecut, abia acum a început să ruleze. De acest lucru sînt însă vinovați „verii" noștri de la Difuzare...

Red.: Ne luăm sarcina — prin rîndurile de față — să-i rugăm ca în viitor să fie mai operativi. In încheiere, ceva proiecte?...

ION VISU: In acest an, Studioul nostru și-a propus să realizeze un film documentar închinat caracterului utilitar al exercițiilor fizice. In ceea ce privește tematica jurnalelor sportive și a rubricilor de sport de la jurnalele de actualități, vom ilustra prin imagini sugestive întrecerile din cadrul primei Spartachiade Republicane, Parada Sporturilor și pregătirile sportivilor noștri în vederea marii confruntări de la Tokio. De asemeni, un jurnal întreg va fi consacrat succeselor obținute de mișcarea sportivă de la noi în cei douăzeci de ani de la Eliberare.

Interviu luat de **OCTAVIAN GINGU**

Cînd va ieși tenisul din anonimat?

Anul 1963 a adus cîteva satisfacții iubitorilor tenisului de la noi. Ion Țiriac a cucerit patru titluri de campion internațional la turneele din R.P. Romînă, R.D. Germană și R.P. Polonă și a învins tenismani de valoare ca Bungert (R.F.G.), Mills (Anglia), Drisdale, Forbes, Segal (Africa de Sud); au fost obținute trei locuri III în campionatele internaționale ale R.P. Ungare și U.R.S.S., iar jucătorii tineri au înregistrat unele succese, dovedindu-se capabili de progrese și mai substanțiale. S-au făcut pași înainte și în ce privește activitatea centrelor de copii, mărirea numărului secțiilor afiliate și a sportivilor legitimați. Așa însă cum s-a menționat și în darea de seamă și a reieșit și din discuțiile purtate cu ocazia recentei ședințe lărgite a biroului federației de specialitate, față de condițiile create, activitatea desfășurată în 1963, în cadrul acestei discipline putea fi mult mai bună.

Intr-adevăr, tenisul este unul din sporturile în care comparativ cu nivelul atins pe plan internațional, rezultatele nu ne pot mulțumi nici pe departe. De altfel, de ani de zile, speranțele noastre în întrecerile internaționale se rezumă doar la Ion Țiriac (a cărui comportare are însă multe fluctuații), ceilalți seniori fiind oarecum plafonați, iar tinerii înaintînd prea anevoios spre performanțele internaționale. Cît privește tenisul feminin — pe care atît darea de seamă cît și planul de măsuri l-au scăpat din vedere — se zbate într-o adîncă mediocritate. Ce fac antrenorii, mai ales cei de la secțiile fruntașe din Capitală? De ce pregătirile sportivilor tineri sînt mai bune în centrele din provincie (Steagul roșu Brașov — antrenor Ion Racoviță, C.S.S. Harghita Tg. Mureș — antrenor Tiberiu Ovici, C.S.M. Cluj — antrenor Gheorghe Rado, Industria Sîrmei Cîmpia Turzii — antrenor Gavrilă Vaida)? Cum se desfășoară munca de educație, cum sînt aplicate criteriile de selecție, cum își trăiesc viața secțiile asociațiilor și cluburilor, cum muncesc comisiile locale și care este sprijinul pe care îl dau consiliile regionale UCFS pentru angrenarea unui număr tot mai mare de tineri în practicarea tenisului? Iată numai cîteva din problemele multiple, analizate în ședința amintită.

In darea de seamă ca și în cuvîntul multor vorbitori, s-a insistat mai ales asupra metodelor și stilului de muncă, de jos, de la secții și pînă sus, la biroul și conducerea federației. Și a rezultat că munca efectivă cu sportivii, îndrumarea și controlul activității suferă de multe neajunsuri. Să ne ocupăm puțin de felul cum a lucrat biroul federal. Acest for de conducere a tenisului nu a acționat ca un organ închegat, nu a urmărit în mod organizat și cu perseverență îndeplinirea sarcinilor care îi reveneau. Nu au fost luate măsurile cuvenite pentru impulsionarea activității colegiilor și comisiilor și nu a analizat periodic munca acestora. S-a mers mai mult pe linia realizării unor sarcini imediate și nu a celor de perspectivă care, ce e drept, cereau o muncă susținută, continuă. De pildă, colegiul central de antrenori nu s-a impus cu autoritate, nu a dirijat procesul de instruire pe toată țara, ci s-a limitat doar ca din cînd în cînd să analizeze, și atunci superficial, modul cum decurg pregătirile membrilor loturilor republicane. Nu a existat o preocupare pentru ridicarea nivelului politic și profesional al antrenorilor, motiv pentru care majoritatea lor lucrează neștiințific, „după ureche".

Celelalte comisii (de competiții și clasificări, de tineret, propagandă), colegiul de arbitri, și-au dus munca formal, la întîmplare, fără ca nimeni să se sesizeze.

Principala cauză a lipsurilor manifestate în activitatea biroului federației de tenis a constituit-o stilul defectuos de muncă al unora din membrii acestui organ și în special al secretarului general, Gheorghe Viziru. Acesta nu a reușit să atragă întregul birou în îndeplinirea diferitelor sarcini, ci s-a mulțumit fie să lucreze de unul singur (decizii pripite și uneori pătrunse de subiectivism) fie — obligat de împrejurări — să se consulte doar telefonic cu unii membri ai biroului. Ca urmare, probleme importante nu au fost cunoscute temeinic de birou și deci nici urmărite, iar o serie de hotărîri și măsuri nu și-au găsit rezolvarea dorită.

Pe viitor se impune o muncă susținută din partea tuturor membrilor biroului, astfel ca acest for să devină cu adevărat un colectiv de conducere a tenisului. Și principalul constă în munca practică. Așa vor putea fi cuprinse toate problemele, comisiile locale activizate, iar secțiile, antrenorii și sportivii să simtă continuu îndrumarea și controlul federației. De asemenea, consiliile regionale UCFS trebuie să acorde în permanență un sprijin cît mai eficient.

Anul 1964 pune în fața F.R.T., a tuturor celor care activează în cadrul acestei discipline, sarcini foarte importante: lărgirea bazei de masă prin angrenarea unui număr mare de tineri și mai cu seamă tinere în practicarea sportului alb, întărirea muncii de educație, organizarea mai multor concursuri, în special pe plan local, ridicarea tenisului feminin, îmbunătățirea simțitoare a procesului de instruire, în pas cu cerințele actuale, creșterea performanțelor. Iată numai cîteva obiective, de îndeplinirea cărora depinde, în măsura cea mai mare, scoaterea tenisului din anonimat și îndreptarea lui pe drumul progresului. Condiții sînt create. Este necesar însă un volum sporit de muncă organizată și metodică și multă, multă pasiune.

Cum se desfășoară activitatea sportivă la Casele de cultură ale tineretului

(Urmare din pag. 1)

Deocamdată cei înscriși activează în nu mai puțin de 7 secții pe ramură de sport: gimnastică, handbal, judo, box, tenis de masă, șah și, bineînțeles, fotbal. Iar în perspectivă — secții de atletism, volei, haltere și baschet.

In prezent, marea majoritate a membrilor asociației sportive Tineretea sînt cuprinși în întrecerile Spartachiadei de iarnă și în concursurile pentru cucerirea „Insignei de Polisportiv". Două competiții sportive de mare amploare pe care conducerea Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu le sprijină îndeaproape. De altfel, pasiunea directorului acestei Case de cultură, tovarășul *Cruglic*, este în parte explicabilă: sînt puțini ani de cînd, sportiv fiind, a activat în aceeași echipă școlară cu maestrul emerit al sportului *Petre Ivănescu*... Cei doi colegi se vor reintîlni curînd: la 26 februarie, cu prilejul simpozionului pe teme sportive organizat de această Casă de cultură.

Iată dar cîteva aspecte din activitatea primei asociații sportive înființate pe lîngă o Casă de cultură.

INTERES, PREOCUPARE – REZULTATE RODNICE

Raidul nostru ne-a dat prilejul să consemnăm fapte interesante și din activitatea sportivă a altor Case de cultură vizitate. De pildă, la aceea din raionul Nicolae Bălcescu, sportul este foarte îndrăgit. Pe lîngă Casa de cultură a fost amenajată o frumoasă bază sportivă cuprinzînd două terenuri de volei și cîte unul de handbal și baschet. Baza sportivă va spori cu încă un teren pentru tenis de cîmp și un platou pentru gimnastică, care va fi folosit — prin montarea unui ring — și pentru reuniunile de box. Deci, toate bune pentru activitatea în aer liber.

Cum se desfășoară, acum, în plină iarnă, activitatea sportivă? In afara secției de lupte (condusă cu multă pricepere de fostul campion al țării la „grea", Lazăr Bujor) și a celei de navo și aeromodele, conducerea Casei a luat inițiativa de a organiza alte două secții: una de gimnastică și alta de volei. Aceasta, cu concursul Secțiunii de învățămînt a raionului și a clubului sportiv Unirea.

Paralel, în planul de activitate al acestei Case de cultură figurează și cîteva acțiuni foarte interesante. La 7 februarie: un „almanah cultural-sportiv" (organizat în colaborare cu clubul raional Unirea) care va cuprinde o întîlnire cu doi maeștri ai sportului, demonstrații de box, lupte și un film sportiv, la 15 februarie: o dimineață cultural-sportivă. In sfîrșit, la 17 februarie: un schimb de experiență organizat cu responsabilii culturali și sportivi din comitetele U.T.M. ale uzinelor Tudor Vladimirescu, Dîmbovița și Danubiana cu tema „Care este contribuția muncii cultural-sportive la realizarea planului de producție".

Firește, atragerea tineretului din acest raion în practicarea sporturilor de iarnă ar fi trebuit să stea mai mult în atenția conducerii Casei de cultură. Se puteau lua măsuri mai din timp pentru amenajarea pe terenurile de sport de care dispune a unor patinoare naturale. S-ar fi găsit sute de amatori. Timpul, totuși, nu e trecut. Sîntem abia la începutul lunii februarie și ocazii de a amenaja unul sau chiar mai multe patinoare se vor mai ivi pînă la sfîrșitul iernii. Socotim că „furtunul și hidrantul" nu vor mai constitui o PROBLEMA...

— *Nene, cînd se deschide patinoarul?*
— *Zilele astea...*
— *Păi așa ne-ai spus și săptămîna trecută.*
— *Și ce, s-a deschis? Nu v-am spus că... zilele astea?*

S-AR PUTEA CEVA MAI MULT...

La Casele de cultură ale tineretului din raioanele 30 Decembrie și 23 August activitatea sportivă se rezumă doar la tradiționalele simpozioane organizate lunar, la cîteva cercuri (tenis de masă, șah și gimnastică) și... cam atît. Cu puțin spirit de inițiativă s-ar fi putut realiza ceva mai mult. Deocamdată nu putem consemna decît intențiile. Casa de cultură a tineretului din raionul 23 August spre exemplu, preconizează impulsionarea activității sportive, prin aportul unor profesori de educație fizică de la școlile din raion (J. Emil, F. Pascal etc. (De asemenea, cei din raionul 30 Decembrie și-au propus să înființeze un cerc de navo și aeromodele condus de un instructor voluntar. Sînt preocupări frumoase, care sperăm că nu vor rămîne doar pe hîrtie.

★

Bilanțul raidului nostru poate fi sintetizat astfel: a) la Casele de cultură ale tineretului din Capitală se face sport. Acolo unde există însă mai mult spirit organizatoric și, bineînțeles, mai multă pasiune (vezi asociația sportivă Tineretea) lucrurile merg foarte bine. b) Inițiativa conducerii Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu de a crea o asociație sportivă a fost firească. Ea a izvorît din necesitatea de a cuprinde într-o formă de organizare cît mai eficientă, toate activitățile sportive desfășurate aici, c) **E necesar ca acestă inițiativă să fie sprijinită îndeaproape de cluburile sportive raionale, pentru ca ea să nu rămînă izolată, deoarece la nivelul fiecărei Case de cultură există condiții pentru traducerea ei în viață.**

VASILE TOFAN
TIBERIU STAMA